

నూరేళ్లకు పై నాటి మాటలు!

అబ్రహం లింకన్ అమెరికా ఉభయక్షుడుగా ఏర్పాటుచేసాడు. తన మంత్రివర్గాన్ని (అమెరికా రాజ్యాంగంలో మంత్రులని పేర్కొంటున్న అంటారు) నియమించుకోవలసిన సమయం వచ్చింది.

అబ్రహం లింకన్ ఏర్పాటుచేసాడు! ఎన్నో రాష్ట్రాల్లో ఎంతోమంది నాయకుల సహకారంతో ఏర్పాటుచేసాడు అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ అతనికి అభివందన సభలు జరుగుతున్నాయి! ఆ సభా నిర్వాహకుల అందరి మొఖాల్లోనూ మంత్రీవదనపుల మీద ఆ కలు కనిపిస్తున్నాయి! అందరూ తన పార్టీవారే! తనను మననూర్చిగా బలపరచి గెలిపించినవారే! కాని మంత్రీవదనపులు ఎంత నుండికి యివ్వగలడు? ఎవరికి కాదనగలడు?

పెద్ద సంధిద్వారాల్లో పడ్డాడు! ఒక దశలో విముగుకూడా పుట్టింది!

ఒక అధికారందన సభలో ప్రసంగిస్తూ ఒక కథ చెప్పాడు.

“అవగా అవగా ఒక రాజు! రాజుకి ఒక మంత్రీ ఉండాలి కదా! ఉన్నాడు! ఆ రాజుకి శేట అంటే మహా భద్రం! శేటకు ముహూర్తాలు పెట్టడం, తగిన ఏర్పాటు చేయించడం మంత్రీ పని! అందులో ఆ మంత్రీ మహా మేవాని! త్రికాలజ్ఞుడు! ముహూర్తాలు పెట్టడంలో దిట్ట!

ఒక రాజు శేటకి మంచి ముహూర్తం నిచ్చించి - వారసిన నిర్వాహణ చేశాడు? రాజుగారు మంచి మార్పులతో శేటకి బదులు చేరి వెళుతున్నాడు.

అలా ఏ సమస్యలో కూర్చున్నాడు! ప్రకృత మంత్రీగారు గురంమీద వెళుతున్నారే!

అరి బయటికి వెళ్ళేసి - సాయం

మంత్రి పదవులు - వారసత్వపు వామకం!!

హె.వి.

నరసరాజులు

కాలం అయింది!

ప్రతీకర బట్టలు గాడిద మీద వేసుకొని ఒక వాకలి పూళ్ళోకి వస్తున్నాడు!

రాజుగారికి నమస్కరించి “ప్రకృడికి స్వామీ! ప్రయాణం” అని అడిగాడు!

“శేటకి” అన్నాడు మంత్రీ!

“అదేమిటి స్వామీ! ఇప్పుడు సోతున్నారా? రాత్రికి వాన వస్తుంది” అన్నాడు వాకలి!

“ఛ! ఛ!” అని నవ్వేశాడు మంత్రీ! “అది, వాత, వక్షతలలు మానే ముహూర్తం పెట్టాను! అయినా ఈ బయటలో వర్ష మేమిటి, నీ మోహం?” అన్నాడు!

రాజుగారు శేటకి వెళ్ళారు! వాకలి అంటికి వెళ్ళాడు!

సీబింగిందో రాజుగారు అడులోని తమ గుడారం వేరే సరికి - పురుములు పెరుపు లో కుంపిస్తూ వర్షం ప్రారంభమైంది!

వేట సాగలేదు. వర్షంలో తడిసి అందరూ తిరిగి ఆ రాతే రాజుగారు చేరుకున్నారు!

మరుగుడు రాజుగారికి వాకలి చెప్పింది జ్ఞాపకం వచ్చింది. త్రికాలజ్ఞుడైన మంత్రీకి తెలియనిది - వాకలికి ఎలా తెలిసింది - వర్షం వస్తుందని?

వాకలిని పిలిపించాడు! వాణే మంత్రీని చేయాలని దాదాపు నిర్ణయించుకొన్నాడు! అడిగాడు!

“రాత్రి వర్షం వస్తుందని ముందే సీతలా తెలిసింది” అని

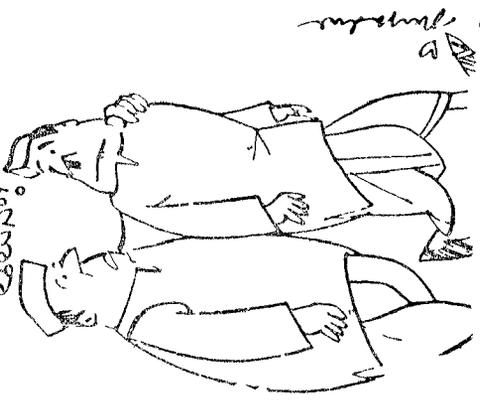
“అబ్బే! వాకేం తెలుసు వాబూ! వాకా మాత్రం తెలివా?” అన్నాడు వాకలి చిరు నవ్వుతో!

“మరి ఎవరు చెప్పారు?”

“నా గాడిద! వర్షం వస్తుందని దానికి ఒక పూముందే తెలుస్తోంది! అప్పుడు అది చెవులు ఒక మామిడిని విప్పివేసేదాని! అదే నాకు గుర్తు” అన్నాడు వాకలి!

వెంటనే రాజుగారు అగడిదను రప్పించి, నకల మర్యాదలలో సత్కరించి, తన మంత్రీగా

• మన పదవులపై వారసత్వపు హక్కు వేక్షిస్తుందా? లేదా?

నిర్ణయించుకొన్నాడు”
అని యీ కథ చెప్పి -

“మంత్రీ వదనపులై గాడిదలకు వారసత్వపు హక్కు అనాటి నుంచి ప్రారంభమైంది” అని తన ప్రవచనం ముగించాడు లింకన్!

ఉ త రా లు

(4వ పేజీ తరువాయి)

ప్రయాణించుటలో శ్రీహనున్ ఉద్దేశ్యమేమిటి? పుణ్యక్షేత్రాలకు అంటూ పండల కొడి అభిమానం వహించుచున్నాడు. అంటూ - తిరుప్పతి త్రితా - శాశ్వతాచ్యు అంటూ చిత్రాలకు వస్తున్న కంకనప్పి ఎవరి చిత్రాలకు వస్తున్నాటి? అలాగే ఈ కథకు ఒక గొప్ప వివారం. శ్రీహనున్ ఈ వివరార్థం గమనించాలని కోరాను

జనాభి కోటేశ్వరరావు (శివవతి)

